

Ředitel: Mgr. JAROSLAV VOCELKA
Umělecký šéf opery: LEOŠ SVÁROVSKÝ
Umělecký šéf baletu: PAVEL ĎUMBALA

TISKOVÁ ZPRÁVA

8. března 2004

Georges Bizet
Carmen

Premiéra 11. března 2004 v 19.00 hodin

Georges Bizet (1838-1875)

Carmen

Režie: ZDENĚK TROŠKA

Dirigent: CLAIRE LEVACHER, JIŘÍ MIKULA

Výtvarník scény: MILAN FERENČÍK

Výtvarník kostýmů: JOSEF JELÍNEK

Sbormistr: ADOLF MELICHAR

Choreografie: MARCELA BENONIOVÁ

Asistenti režie: OLGA KYNDLOVÁ, LUBOR CUKR

OSOBY A OBSAZENÍ:

Carmen	<i>Galia Ibragimova / Jana Sýkorová</i>
Don José	<i>Yikun Chung / Igor Jan / Michal Lehotský / Guillermo Dominguez</i>
Escamillo	<i>Martin Babjak / Martin Bárta / Damir Basyrov / Vladimír Chmelo</i>
Micaela	<i>Jitka Burgetová / Simona Procházková / Ludmila Vernerová</i>
Frasquita	<i>Hana Jonášová / Jana Sibera / Dagmar Vaňkátová</i>
Mercedes	<i>Sylva Čmugrová / Andrea Kalivodová / Pavla Vykopalová</i>
Zuniga	<i>Ivo Hrachovec / Ladislav Mlejnek / Roman Vocel</i>
Morales	<i>Oldřich Kříž / Martin Matoušek / Václav Sibera</i>
Dancairo	<i>Lubomír Havlák / Jiří Hruška / Martin Matoušek</i>
Remendado	<i>Jaroslav Kovacz / Jan Ondráček / Alexander Sedláček</i>

Georges Bizet (1838-1875)

Carmen

Opera o čtyřech dějstvích

Georges Bizet napsal šest oper, ani jediná však za jeho života nezaznamenala větší ohlas. Také premiéra Carmen v pařížské Komické opeře 3. 3. 1875 prošla takřka bez úspěchu. V den premiéry byl sice Bizet jmenován Rytířem čestné legie, pocta však nemohla nahradit zklamání ze zdrženlivého přijetí opery u publika. Carmen při premiéře odrazovala realistickým pojetím postav, režie a scény i hudební komplikovaností. Přesto se hrála dvaatřicetkrát a den před svou smrtí uzavřel Bizet dohodu s vídeňskou operou o provedení tohoto díla. Triumfu ve vídeňské Dvorní opeře 23. 10. 1875 se už nedožil. Carmen od toho dne nastoupila vítěznou cestu po světových scénách a dnes patří k nejhranějším operám. Libretisté Henri Meilhac a Ludovic Halévy se při vzniku díla inspirovali naturalistickou novelou Prospera Meriméa o krásné a lehkomyšlné Carmen, jejíž přelétavý život končí rukou odmítnutého milence Dona Josého. Bizet vytvořil působivou hudební tragédii oslnivého španělského koloritu, která stále fascinuje mistrovskou instrumentací, citem pro dramatičnost a nesmrtelnými melodickými áriemi. V Čechách byla Carmen prvně provedena německy 29. března 1880 ve Stavovském divadle, česky 3. ledna 1884 jako první cizí opera po znovuootevření Národního divadla.

Režisér Zdeněk Troška k nové inscenaci Carmen ve Státní opeře Praha poznamenává:

„Vedle nádherné hudby mě Carmen vždycky zajímala i svým příběhem vášně, která člověka dovede až k tragickému konci. Pan ředitel mě požádal o klasickou koncepci a já jsem tomu byl velmi rád. Chci, aby divák měl opravdu pocít, že je v

Seville, kde svítí slunce a kde jsou půvabné Španělky v krásných krojích – a ty naše Carmen díky Josefu Jelínkovi bude mít!“

Claire Levacher / *dirigent*

Claire Levacher vystudovala konzervatoř v Paříži. Na univerzitě v Michiganu (USA) jí byl udělen titul Master of Conducting. Studovala také na vídeňské Vysoké hudební škole u Leopolda Hagera. Je vítězkou Mezinárodní dirigentské soutěže v italském Trevisu, nositelkou 2. ceny z Mezinárodní soutěže festivalu Pražské jaro roku 2000 a Ceny Nadace Bohuslava Martinů. Řídila řadu renomovaných orchestrů (Orchestr National d'Ile-de-France, Orchestr Akademie múzických umění Praha, Severočeskou filharmonii Teplice, Orchestr Franze Liszta z Budapešti, italský orchestr Filarmonia Veneta). Jako dirigentka asistentka se podílela na řadě operních produkcí v Opéra de Nice, Théâtre des Champs Elysées (Paříž), Opéra de Lyon aj. Pravidelně je zvána ke spolupráci s orchestry pařížské konzervatoře, které také připravuje pro práci s dirigenty Pierrem Boulezem, Kurtem Masurem, Myung-Whun Chungem, Leonem Fleischerem, Pascalem Rophé a dalšími. Roku 2002 byla jmenována hudební ředitelkou Orchestru absolventů pařížské konzervatoře. Ve Státní opeře Praha se již představila úspěšným nastudováním opery La voix humaine od Francise Poulenka (premiéra 6. června 2000).

Jiří Mikula / *dirigent*

Jiří Mikula vystudoval pražskou konzervatoř, obor hoboj a dirigování, a Hudební fakultu Akademie múzických umění na HAMU (absolvent Václava Neumanna). Současně studoval na FF UK obor dějiny umění a estetiky. Je laureátem dirigentské soutěže ve francouzském Saumuru a vítězem celostátní dirigentské soutěže Františka Stupky v Olomouci. Po absolutoriu působil jako dirigent Státní filharmonie Hradec Králové, šéfdirigent Symfonického orchestru Bohemia Poděbrady a Moravské filharmonie v Olomouci. Mezi jeho nejprestižnější vystoupení patří účinkování vedle Yehudi Menuhina v Paříži v divadle Champs-Élysées, jako dirigent se účastnil mezinárodních megaprojektů operních inscenací Aidy a Nabucca, kde spolupracoval s pěvci světových jmen, jakými jsou např. Katia Ricciarelli, Grace Bumbry, Piero Cappuccilli či Jelena Obrazcovová. Podnikl i několik koncertních turné po SRN s tenoristou José Curou. Dirigoval více než 250 koncertů a operních představení po celé Evropě, v USA i Japonsku, spolupracoval mj. s Izraelskou filharmonií, Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK ad. Nahrál více než dvacet CD s operní a symfonickou hudbou. Jiří Mikula působí od roku 1998 ve Státní opeře Praha, kde nastudoval v české premiéře Boitova Nerona, ve světové premiéře operu Faidra od Emila Viklického a dále Trubadúra, Aidu, Roberta ďábla a Carmen.

Zdeněk Troška / *režie*

Zdeněk Troška je jeden z nejpobulárnějších a komerčně nejúspěšnějších režisérů českého filmu posledních dvaceti let. Jeho filmy získaly mnoho ocenění a byly prodány do více než třiceti zemí světa. Rodák z Hoštic u Volyně (1953) absolvoval středoškolská studia na Lycée Carnot ve francouzském Dijonu a poté filmovou a televizní režii na pražské FAMU (1978). V jeho bohaté filmografii najdeme snímky o dětech a pro děti (Bota jménem Melichar, 1983), pohádky (O princezně Jasněnce a létajícím ševci, 1987, Princezna ze mlejna, 1994, Z pekla štěstí, 1999, Princezna ze mlejna 2, 2000, Z pekla štěstí 2, 2001), lidové komedie (trilogie Slunce, seno,..., 1984, 1989, 1991, Kameňák, 2002, Kameňák 2, 2003), romantické výpravné snímky z historie (Poklad hraběte Chamaré, 1985, Andělská tvář, 2002) i psychologické filmy (Zkouškové období, 1990).

Úspěšné byly i jeho režie Verdiho Dona Carlose (Národní divadlo, 1989), Dvořákovy Rusalky na Křížkové fontáně na pražském Výstavišti (1995-1999). Od roku 1998 až dosud je na repertoáru Divadla J. K. Tyla v Plzni jeho balet Čertoviny na hudbu Petra Maláska. Zatím poslední divadelní režii Zdeňka Trošky byl muzikál Hamlet pro Divadlo Kalich v Praze.

Milan Ferencík / *scéna*

Milan Ferencík absolvoval Střední umělecko-průmyslovou školu a Divadelní fakultu Vysoké školy múzických umění v Bratislavě (obor scénografie u prof. Ladislava Vychodila. V letech 1979-88 byl scénografem v divadle A. Bagára v Nitre. Spolupracoval se Slovenskou televizí (asi sto televizních inscenací a několik filmů) a se Slovenským národním divadlem (asi čtyřicet operních inscenací). K jeho nejvýznamnějším projektům v SND patří scénografie k Boitovu Mefistofelovi, Verdiho Otellovi, Aidě a Maškarnímu plesu, Pucciniho Tosce, Wagnerovu Tannhäuserovi, Dvořákově Rusalce a k baletu Children of Titanic, s pražským Národním divadlem spolupracoval v letech 1997-99 na baletech Isadora Duncan a Oněgin a pro japonskou uměleckou agenturu NASA navrhl dekorace k opeře Tosca. V roce 1992 založil vlastní Art Design Ateliér 1, který se věnuje návrhům, projektům a realizacím interiérů a výstav. V roce 1998 se ateliér podílel na realizaci EXPO LISABON v Portugalsku. Výstavy: Italská opera na Slovensku (Zámek Zvolen 1993 a Bratislavský hrad, 1997), Verdi na Slovensku (Dům umění Piešťany, 1993), Historická budova Slovenského národního divadla (Galerie města Bratislava, 1996), Pocta operní scénografii (SND Bratislava), Vizuální umění 1970-85 (SDG Bratislava).

Josef Jelínek / *kostýmy*

Absolvoval Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, po angažmá v Městském divadle ve Zlíně působil od roku 1983 jako kostýmní výtvarník Národního divadla, od 1. července 2003 je kmenovým kostýmním výtvarníkem Státní opery Praha. Josef Jelínek je nositelem domácích i zahraničních ocenění (Cena mladého výtvarníka, Cena MK SR, zlaté medaile z trienále v Novém Sadu a PQ 1983). Vytvořil kostýmy pro více než 650 inscenací v Praze, Bratislavě, Brně, Ostravě, Plzni, Berlíně, Monte Carlu, Lublani, Leedsu, Bergenu aj. Jako kostýmní výtvarník se podílel na hudebních filmech Petra Weigla. Ojedinele se věnuje i scénografické tvorbě, zejména pro balet. Pro Státní operu Praha vytvořil návrhy kostýmů k inscenacím: Rienzi, Otello, Salome, Maškarní ples, Nabucco, Netopýr, Aida, Boris Godunov, Trubadúr, Robert ďábel, Turandot, Orlando furioso, z české tvorby Janáčkova Káťa Kabanová a Její pastorkyňa.

Marcela Benoniová / *choreografie*

Marcela Benoniová vystudovala pražskou konzervatoř, Akademii múzických umění a Divadelní a taneční školu Maurice Bějarta v Bruselu. Absolvovala stáže v USA, Velké Británii, Německu

a Francii. Působila v baletu Národního divadla a později v Laterně Magice, pedagogicky byla činná v Rheinische Musikhochschule v Kolíně nad Rýnem, v současné době vyučuje na Divadelní fakultě AMU a pražské Konzervatoři tanec, pohybovou výchovu, jevištní pohyb a flamenco. Jako choreografka spolupracovala s mnoha baletními a činoherními soubory (Národní divadlo, Laterna Magika, Divadlo na Vinohradech, Labyrint, Městská divadlo pražská ABC, Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích, Městské divadlo na Kladně, Divadlo F. X. Šaldy v Liberci). Z významných choreografických prací jmenujme *Vox clamantis*, *Pragensia* (Laterna Magika), *Tančírna a Okna* (Národní divadlo) či *Paraboly a Romance z Pampelišek* (Studio Paraboly). Spolupracuje s filmem a Českou televizí.

Adolf Melichar / *sbormistr*

Adolf Melichar (1967) vystudoval pražskou konzervatoř (hru na varhany u Jiřího Ropka a dirigování u Přemysla Charvátka) a HAMU (dirigování u Radomila Elišky a Františka Vajnara). Během studií pracoval s neprofesionálními hudebními tělesy (Kladenský symfonický orchestr, Vysokoškolský umělecký sbor ad.), s nimiž absolvoval také úspěšné zahraniční zájezdy. Po absolutoriu HAMU byl korepeditorem a pomocným sbormistrem v Hudebním divadle v Karlíně. Ve Státní opeře Praha působí od roku 1999, nejprve jako korepeditoř, od sezony 2001/02 druhý sbormistr a od sezony 2002/03 jako první sbormistr.

Galia Ibragimova / *sólistka Státní opery Praha (Carmen)*

Mezzosopranistka Galia Ibragimova vystudovala moskevskou Hudební akademii Gněsinnych (1992-97). Je laureátkou prestižních mezinárodních soutěží Vincenzo Bellini v Itálii (1995) a Belvedere ve Vídni (1996), v roce 1997 zvítězila v soutěži Angelica Catalani v Itálii. Od roku 1998 je sólistkou Státní opery Praha. Její role na této scéně zahrnují Bizetovu *Carmen*, *Maddalenu* v *Rigolettovi*, *Azucenu* v *Trubadúrovi*, *Amneris* v *Aidě*, *Suzuki* v *Madama Butterfly*, *Olgu* v *Evženu Oněginovi*, *Alici* v *Meyerbeerově Robertu ďáblovi*, *Gertrudu* v *Thomasově Hamletovi* ad. K nejvýznamnějším zahraničním hostováním patří operní koncertní turné v USA (Atlanta, Georgiá, Washington, 1999), jako *Amneris* se představila v Japonsku (s José Curou v roli *Radama*, 2001) a v Holandsku, kde na operních turné zpívala rovněž *Carmen* a *Adalgisu* v *Normě* (2003). Na Wagnerově festivalu v rakouském Wellsu vytvořila roli *Waltraute* ve *Valkýře* (2001), na Operním festivalu v Dublinu hostovala v roli hraběnky *Coigny* (*Giordano: Andrea Chénier*, 2002) a na Operním festivalu v rakouském Garsu zpívala *Carmen* (2003).

Jana Sýkorová / *sólistka Státní opery Praha (Carmen)*

Mezzosopranistka Jana Sýkorová studovala pražskou konzervatoř u prof. Brigity Šulcové v letech 1991-1997. V roce 1995 obdržela 1. cenu na Mezinárodní soutěžní přehlídce konzervatoří v Pardubicích. V roce 1998 převzala v Krakově prestižní cenu Förderpreis für Musik od Marie Foltyn. První angažmá získala v Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Od roku 1999 je sólistkou Státní opery Praha, kde se představila mj. v rolích Feneny ve Verdiho Nabucco, Maddaleny ve Verdiho Rigolettovi, jako Prinz Orlofsky ve Straussově Netopýru, Sélysette v Dukasově opeře Ariadna a Modrovous a Aloisie v opeře Bohuslava Martinů Voják a tanečnice. Ztvárnila také titulní role v Bizetově Carmen, ve Viklického opeře Faidra a ve Vivaldiho opeře Orlando Furioso (2001). Na festivalu v rakouském Welsu zpívala postavu Grimgerdy ve Wagnerově opeře Valkýra. V březnu 2002 ztvárnila titulní roli ve světové premiéře opery Joseph Merrick zvaný Sloní muž francouzského skladatele Laurenta Petitgirarda. K dalším rolím na scéně Státní opery Praha patří Ulrika ve Verdiho Maškarním plesu, Smrt ve scénické světové premiéře Viklického díla Oráč a smrt, Suzuki v Pucciniho Madama Butterfly, Uršula v Berlizově Béatrice et Bénédict. Pravidelně hostuje v Národním divadle v roli Carmen a v roli Káči v Dvořákově opeře Čert a Káča. Doma i v zahraničí se věnuje koncertní činnosti, vystupovala se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a s Českou filharmonií.

Yikun Chung / *host Státní opery Praha (Don José)*

Korejský tenorista Yikun Chung vystudoval Vysokou školu umění (1988) a Národní univerzitu (1992) v Soulu a Konzervatoř G. Verdiho v Miláně (1995). Je laureátem řady korejských i mezinárodních soutěží (mj. v Toulouse, Janově, Monte Carlu, Bilbao a Madridu). K jeho stěžejním rolím patří Tybalt (I Capuletti e i Montecchi), Ernesto (Don Pasquale), Edgardo (Lucia di Lammermoor), Romeo (Romeo et Juliette), Rodolfo (La bohème), Alfredo (La traviata), Vévoda (Rigoletto), Macduff (Nabucco), Ismael (Nabucco), Riccardo (Un ballo in maschera), Don José (Carmen) ad. Hostoval v Itálii (Trieste, Cagliari), Francii (Avignon, Toulon), Monaku (Monte Carlo), Německu (Kassel), Rakousku (Vídeň), Švýcarsku (Luzern) ad. Prestižní německý časopis Opernwelt jmenoval Yikuna Chunga „mladým tenoristou roku 2001“.

Igor Jan / *host Státní opery Praha (Don José)*

Absolvent petrohradské konzervatoře, žák profesora Plužnikova, se brzy po ukončení studií stal sólistou Kirovova divadla, kde ztvárnil řadu postav svého hlasového oboru

z ruského i světového operního repertoáru. Je vítězem několika mezinárodních pěveckých soutěží, např. M. Callasové a G. Pucciniho v Itálii, dále v Holandsku a v bývalé Jugoslávii. Úspěšná vystoupení na těchto soutěžích mu otevřela cestu na scény a koncertní pódia mnoha zemí západní Evropy i exotického Hongkongu a v neposlední řadě také České a Slovenské republiky. Od září 1991 byl sólistou Národního divadla v Bratislavě, od roku 1992 je stálým hostem pražské Státní opery, kde se představil jako Hoffmann v Offenbachových Hoffmannových povídkách, Gustav III. ve Verdiho Maškarním plesu, Vévoda v Rigolettu, Alfred v La traviatě, Radames v Aidě, Ismael v Nabuccovi, Cavaradossi v Pucciniho Tosce, Enzo v Ponchielliho Giocondě či Faust v Gounodově Faustovi a Markétce.

Státní opera Praha připravuje:

Jarní 2004 - balet

Bílé myšlenky

Hudba: KLEMENT SLAVICKÝ

Choreografie: LUCIE HOLÁNKOVÁ

Scéna a kostýmy: LUCIE HOLÁNKOVÁ

Lože krvavá

Hudba: JAN P. MUCHOW

Choreografie: ALENA PEŠKOVÁ

Scéna: RICHARD PEŠEK

Kostýmy: ROMAN ŠOLC

BaroTango

Hudba: VLASTIMIL ŠMÍDA

Choreografie: LENKA DŘÍMALOVÁ

Scéna: TOMÁŠ VOLKMER

Kostýmy: KAREL BANK

Záskok

Hudba: FRANZ VON SUPPÉ
Libreto: PAVEL ŠMOK a VLADIMÍR VAŠUT
Choreografie a režie: PAVEL ŠMOK
Scéna: ADOLF WENIG
Kostýmy: MARIE WENIGOVÁ

TANČÍ PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET - SOUBOR STÁTNÍ OPERY PRAHA

Premiéra 22. března 2004 v 19.00 hodin

Večer současných českých choreografů přináší pestrou taneční mozaiku, v níž si přijde na své každý divák. Vedle sebe se zde objevuje tvorba ostravské choreografky Lenky Dřimalové i dvou výtečných tanečnic Aleny Peškové a Lucie Holánkové, známých v poslední době z hlavní role v baletu Dáma s kaméliemi. Závěr představení patří dnes už legendárnímu Záskoku choreografa Pavla Šmoka na hudbu Franze von Suppé, nápadité baletní hříčce nabitě originálním humorem.

Premiéry sezony 2003/2004

Eugen d'Albert (1864-1932) - TIEFLAND / Nižina

Dirigent: HILARY GRIFFITHS

Režie: HEINZ LUKAS-KINDERMANN

Scéna a kostýmy: DANIEL DVOŘÁK

Premiéra: 18. 9. 2003

Giuseppe Verdi / Sergej Onsoff

DÁMA S KAMÉLIEMI / La Traviata - balet

Choreografie a režie: LIBOR VACULÍK

Scéna: JAN DUŠEK

Kostýmy: ROMAN ŠOLC

Asistent choreografie: PAVEL PLŠEK

Nastudoval: PAVEL ĎUMBALA

Premiéra 23. 10. 2003

Hector Berlioz (1803-1869) - BÉATRICE ET BÉNÉDICT

(Shakespeare v opeře II)

Dirigent: VINCENT MONTEIL
Režie a scéna: PHILIPPE GODEFROID
Kostýmy: FRANÇOISE TERRONE
Světla: FRANÇOISE TERRONE a PHILIPPE GODEFROID
Pohybová spolupráce: PETR JIRSA
Premiéra: 11. 12. 2003

Georges Bizet (1838-1875) - CARMEN

Dirigent: CLAIRE LEVACHER
Režie: ZDENĚK TROŠKA
Scéna: MILAN FERENČÍK
Kostýmy: JOSEF JELÍNEK
Premiéra: 11. 3. 2004

JARNÍ 2004 - balet

Hudba: KLEMENT SLAVICKÝ, JAN P. MUCHOW,
VLASTIMIL ŠMÍDA, FRANZ VON SUPPÉ
Choreografie: LUCIE HOLÁNKOVÁ, ALENA PEŠKOVÁ,
LENKA DŘÍMALOVÁ, PAVEL ŠMOK
Scéna: LUCIE HOLÁNKOVÁ, RICHARD PEŠEK,
TOMÁŠ VOLKMER, ADOLF WENIG
Kostýmy: LUCIE HOLÁNKOVÁ, ROMAN ŠOLC,
TOMÁŠ VOLKMER, MARIE WENIGOVÁ
Premiéra: 22. 3. 2004

Antonín Dvořák (1841-1904) - DIMITRIJ

Dirigent: FRANTIŠEK PREISLER
Režie: MICHAEL TARANT
Scéna: MILAN ČECH
Kostýmy: DANA HÁVOVÁ
Premiéra: 29. 4. 2004 (v rámci České hudby 2004)

PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

ZNOVÍN ZNOJMO, a.s.
se sídlem v Šatově